

Dilluns 18

Mare Terra: Quan l'aigua cotitza a l'alça

Seguim insistint que aquests mesos ens han canviat la vida, què valorem més el que tenim: les petites coses, les grans i el que fins fa uns mesos era obvi i ara ja no ho és tant. Ens volem convèncer a nosaltres mateixos que, després d'aquesta experiència, hem après que no tot es pot monetitzar, comprar i vendre. O, em corregeixo, no tot hauria de ser comerciable. Perquè el fet que recentment l'aigua hagi començat a cotitzar en borsa a Wall Street, és la prova que, com a societat, sí que podem posar-li preu a tot. I ho estem fent. Fins i tot sobre un escenari futur, com és l'amenaça d'una falta d'aigua que afectaria a més de 50 milions de persones el 2050.

De vegades, des de la comoditat de les nostres llars, els nostres parcs o els nostres camps de golf i futbol regats diàriament, no ens n'adonem. Però l'aigua és un bé tan comú com escàs. I, com a tal, ha de ser gaudit de forma equitativa, com el Papa Francesc ens recorda tant a Laudato si 'com a Fratelli tutti.

No podem perdre de vista que comerciar amb l'aigua, especular amb el seu preu, no és una mera activitat de l'esfera econòmica. Perquè ja hem après que l'economia és part intrínseca del nostre sistema social i que el que succeeix en els mercats té un efecte papallona, positiu o negatiu, en les nostres vides, en cada un de nosaltres.

Però el més sorprenent (o no) i indignant no és que aquesta notícia passa totalment desapercebuda, sinó que, davant el perill d'un nivell de manca d'aigua que pot afectar de manera radical a les nostres vides i al nostre planeta, estiguem especulant la seva gestió i domini en un mercat de futur, en lloc d'estar buscant, proposant i donant respostes sostenibles, justes i comunes. Perquè mercantilitzant l'aigua, estem restringint l'accés a un bé comú a qui més ho necessita. I si, com a cristians, estem cridats a constituir-nos en un «nosaltres» que habita la casa comuna (Fratelli tutti), no podem tampoc ignorar que aquest repartiment injust de l'aigua ja està provocant guerres al Sahel, ja ha obligat a centenars de milers de famílies a deixar les seves llars, a canviar la seva forma de vida. I, tan dolorós com sona, ja ha tret la vida a milions de persones. En altres paraules, estem donant al Cèsar el que és de Déu, per a tothom.

Elisa Orbañanos . @pastoralsj

Dimarts 19

Gent: Àngels 4x4

Madrilenys malalts que no podien ser atesos pels serveis d'emergències han estat rescatats per voluntaris amb cotxes potents i organitzats a Telegram durant la borrasca "Filomena". Mentre Madrid es congelava, Telegram cremava. A partir del divendres 8 de gener a la nit, quan el temporal Filomena va col·lapsar la regió, en l'aplicació de missatgeria es van crear diversos grups per organitzar rescats de ciutadans atrapats a la neu i trasllats als hospitals. Els salvadors? Conductors de potents 4x4. La crida va córrer també per WhatsApp.

Però després de diversos dies auxiliant allà on els serveis d'emergències no arribaven, en una ciutat sepultada sota la neu, el resultat ha estat un grapat de vehicles amb les finestres fetes miques i una desena avariats. També crits, insults i amenaces de taxistes i conductors de VTC, segons van denunciar, el passat dimecres 13, diversos voluntaris: «Van llançar llaunes i ampolles contra els 4x4. Tenim més de 10 cotxes particulars avariats, un cost que valdrà la pena amb una sola vida que s'hagi salvat. En les últimes hores, diversos dels nostres vehicles han patit desperfectes, no per quedar-se encallats a la carretera, sinó per l'acció de covards que ens han trencat els vidres per impedir que seguim aportant la nostra ajuda », van expressar els rescatadors en un dels comunicats . Els àngels es van retirar a mitjans de la setmana passada amb la missió complerta.

La notícia té dos costats: llum i foscor. Em quedo amb la llum de cada un d'aquests àngels, el seu exemple i el seu testimoni.

Within me: Ser flexible

Ser flexible amb la ment és poder adaptar-se a noves circumstàncies sense resistir-s'hi; poder canviar d'opinió si ens adonem que la nostra no és del tot encertada; poder demanar disculpes sense serrar les dents, sinó amb una mà al cor; poder escoltar el punt de vista aliè sobre alguna qüestió, tot i que sigui diferent al meu i acceptar que també pot ser encertat. Però com fer-ho?

- Deixem de pensar en termes absoluts. En que el contrari de blanc és negre, en que a la vida, o estàs amb mi o estàs contra mi. Atrevim-nos a descobrir el món de matisos que s'obre entre els dos pols. A poc a poc ens adonarem que estàvem equivocats en moltes coses, que la realitat està plena de detalls, riqueses, enfocaments, aprenentatges, punts de vista ...
- A la nostra ment li encanta divagar, li encanta escapar-se al passat, al que un dia va ser, va poder ser o no ser. Posem-fre, lliguem curt a aquesta ment tan viatgera i aprenguem a seduir-la amb el moment present, amb aquest aquí i ara on passa el que de veritat importa.

Ser flexible implica al seu torn no perdre de vista les nostres arrels. Significa estar connectats als nostres valors i al que de veritat importa. D'aquesta manera serà més complicat que el corrent de judicis i opinions alienes, que a tots ens envolta, ens arrossegui.

Dijous 21

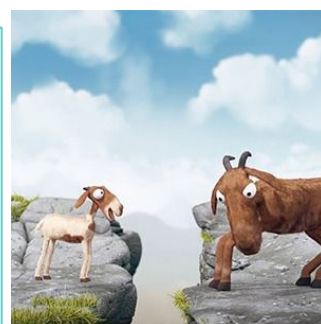
hORAcine: Head up

<https://youtu.be/dWDIoW7f6js>

D'aquesta història podem treure diverses lliçons:

- Podem aprendre de la gent gran quan som joves i dels joves quan som grans. Qualsevol pot ensenyar a qualsevol sense importar l'edat.
- Hem de ser flexibles en la vida, moure's dinàmicament i no ser rígids. Els diferents obstacles s'han de veure des de diferents punts de vista.
- Algunes persones són bones en algunes coses i altres són bones en altres, de manera que s'haurien d'ensenyar i ajudar-se mútuament per superar els seus problemes junts.

Què et diu a tu?

El que aprèn i posa en pràctica el que han après, s'estima a si mateix i prospera. Proverbis 19,8

Divendres 22

Relatos: Cargol impacient

Un cargol que, carregat amb la seva "casa", es planyia de no tenir l'agilitat dels seus companys, allucinava observant, sota el pes de la seva closca, una papallona presumida que gallejava de branca en branca.

S'adonà que se li apropava un escarabat per darrere. Aquest el convidà a compartir el viatge. El cargol va enlairar el cap de tan content que estava però, de seguida, llagrimós, l'hagué d'abaixar, ja que no podia mantenir el ritme de les potes del seu atlètic company.

El sol s'enfosqui i la pluja amarà d'aigua els arbres, el camí, el paisatge... La papallona ja no podia alçar el vol i acudí al cargol perquè li deixés recolzar les seves potes tan fràgils damunt de la closca. El cargol, que es movia a plaer en aquell nou paisatge plujós, acceptà complagut d'acollir la papallona i donar-li seguretat.

El cargol, amb la seva companya papallona, reconegué l'escarabat demanant auxili. El caragol demanà a la papallona que l'anés guiant des de dalt per fer una maniobra delicada: apropar-s'hi amb la closca, fer-li una empenta per aconseguir bolcar-lo i que amb les potes toqués a terra.

L'operació es va fer amb èxit i l'escarabat, en agraïment, proposà al cargol i a la papallona de compartir fraternalment el seu futur, tot acollint i valorant generosament les seves contrastades aptituds per damunt de les seves diverses i evidents limitacions.

Quina descoberta fa el cargol? Aquesta descoberta, la veus feta entre les persones o col·lectius que tractes?

